

Bananpiren genom olika skalor

Student: Nadja Grahm

Examinator: Emma Nilsson

Handledare: Christer Malmström

De sista bananerna lastades av vid Bananpiren år 2000 men smeknamnet består än idag som den självklara benämningen på den södra piren i Frihamnen. Idag används piren vid tillfälliga evenemang, som Volvo Ocean Race, Way Out West och Kulturkalaset. Annars så gapar piren öde, med gräs som har letat sig fram igenom den spruckna asfalten. Den enda byggnadsresten sen tiden som frihamn är ett kajskjul i plåt, som idag sporadiskt används för konserter.

Göteborg befinner sig just nu mitt i Nordens största stadsomvandlingsprojekt "Älvstaden". Det är framförallt gamla industri- och hamnområden i centrala lägen som ska utvecklas till blandstad. Älvstaden använder sig av strategierna "hela staden", "möta vattnet" och "stärka kärnan".

Frihamnen är ett av delområdena inom Älvstaden och strategiskt viktig genom sin placering, då den kommer att utgöra en betydelsefull pusselbit i att hela staden. För att göra det behövs det byggas både mentala och fysiska broar.

Det är här jag har placerat mitt projekt. Jag har valt att arbeta i fem olika skalor som sträcker sig från det urbana sammanhanget ner till byggnaden. Jag har i de olika skalnivåerna använt mig av varierande strategier för att göra Hisingssidan till en självklar del av Stadskärnan.

Några av mina viktigaste strategier har varit att etablera ett kulturstråk som sträcker sig mellan Götaplatsen i söder och Jubileumsparken i norr och att bevara stommarna till Kajskjul 105.